

«Я ГРАВЕЦЬ «ДНІПРА» І У ЄВРОПЕЙСЬКІ КОМАНДИ НЕ НАЙМАЮСЯ...»

Друге коло минулого чемпіонату України серед команд Прем'єр-ліги бокіймівчанин Володимир Гоменюк (на фото) відіграв у дніпропетровському «Дніпрі». До останнього туру команда Володимира Безсонова зберігала шанси потрапити у п'ятірку кращих, а відтак здобути право наступного футбольного сезону виступати у Лізі Європи, яка замінить Кубок УЄФА, що уже відійшов в історію. Для успішного фінішу дніпрянам в останньому турі на виїзді треба було здолати луганську «Зорю», яка у разі поразки могла залишити Прем'єр-лігу. Втім, багато залежало і від конкурента «Дніпра» донецького «Металурга», який вдома приймав київський «Арсенал».

Одне слово, донеччани зіграли вничю. Якби дніпропетровці виграли, то справилися б із завданням потрапити у еврокубки. Однак, як кажуть, не судилося. «Дніпро» програв 2:0 і посів шосте місце. Після завершення чемпіонату у рідні краї на кількадекний відпочинок Володимир Гоменюк прибув нападник «Дніпра» Володимир Гоменюк. Якось він завітав у Млинів на стадіон «Колос», де і відбулася наша розмова.

- Володю, чим можна пояснити, я б назвав, несподівану поразку в останньому турі луганській «Зорі». Власне, «Зоря» закрила перед «Дніпром» двері у евросезон 2009-2010 років...

- Звісно, програвати завжди боляче, тим паче у такому важливому матчі. Якщо дивилися трансляцію матчу, то пересвідчилися, що голи у наші ворота були забиті через помилки захисту. У цій грі не брали участь три основні захисники, а ті, хто їх замінив, давно не грали у таких відповідальних поєдинках. Відтак вони і «привезли» голи у свої ворота.

- Чи дісталось «на горіхи» після матчу із «Зорею» від Володимира Безсонова?

- Як кажуть, «розборів польотів» ніхто не робив, але пожурити – пожурив. Соромно було так, що один одному в очі не могли дивитися.

- Володю, тренер «Дніпра» Володимир Безсонов – уже четвертий фахівець за час твоєї футбольної кар'єри у футбольній еліті України. Як би ти коротко охарактеризував цього досвідченого фахівця?

- Володимир Безсонов – сучасний тренер, вимогливий, принциповий, але у ставленні до гравців із його душевних оберегів пульсують людська доброта і щирість.

- Володю, кажуть, що торік у міжсезоння за тобою «полював» «Металіст» та деякі інші клуби Прем'єр-ліги. Чому ж вибрав «Дніпро»?

- Я не збирався поповнювати якусь команду, щоб залишатися у ній статистом чи «гріти» лаву запасних. Щодо «Металіста», то подекуди, що в ціні не зійшлися. А «Дніпро» – молода, амбітна команда, що ставить евроцілі. Сподіваюся, що я допоможу йому ці завдання втілити в життя.

- У «Дніпрі» ти забив чотири голи після тривалої безголевої паузи. Твої партнери навіть жартома і «порчу» знімали, коли ти вперше вразив ціль. Хоча це і справді жарт, але ж подіяло. Однак чотири голи для бомбардира не так і багато...

- Справді, не багато, але ж погодься, що ці голи були архіважливими і вирішальними у тій футбольній драмі, якою все-таки для нас завершився минулий сезон. Хоча голевих моментів вистачало, але не вдалося усі реалізувати. Буду надалі вдосконалювати свої фізичні, технічні, психологічні кондиції, а результат, сподіваюся, не забариться.

- Із ким у тебе склалися дружні стосунки у новій команді?

- Добрі з усіма гравцями, адже саме вони у значній мірі визначають дух колективу. Втім, виокремив би теплі приятельські стосунки із Максимом Калініченком, Андрієм Русолом, Русланом Ротаньом. Це футболісти-професіонали високого класу, духовно багаті, прості, сердечні люди. Не дивно, що вони разом із Сергієм Назаренком постійно викликаються під прапори Національної збірної команди України.

- Володю, тебе також викликали на тренувальний збір команди України. Чи є шанси зіграти бодай у нічию із хорватами?

- Шанси завжди є, до того ж футбол – гра непередбачувана. Хорватія – дуже сильна команда...

- Ще одне запитання, так би мовити, опосередковане до футболу. Ти – студент економічного факультету Сімферопольського філіалу Запорізького національного університету. Чому обрав цей фах?

- Відверто кажучи, певною мірою збіг обставин привів на економічний факультет, бо на факультет фізичного виховання, куди збирався вступати, документи уже не приймали. Аби не втрачати рік, я «записався» в економісти. Освіта ще нікому не зашкодила. Ну, а щодо факультету фізвиховання, то скажу відоме: вчитися ніколи не пізно...

- А це запитання Володимиру Гоменюку адресував млинівчанин, котрий спостерігав за тренуванням «МлинКова» на стадіоні «Колос». До речі, Володя привіз млинковцям комплект добротних футбольних м'ячів, які гравці відразу використали за призначенням. Отож запитання.

- Володю, а в якій європейській команді ти комфортно почувався б?

- Я гравець «Дніпра» і у європейські команди не наймаюся. Надіюся на евростарту «Дніпра». А під час фінального матчу Ліги чемпіонів більша порція симпатій адресувалася «Манчестеру юнайтед». Хоча в цілому просто насолоджувався футболом...

Віталій ТАРАСЮК.